

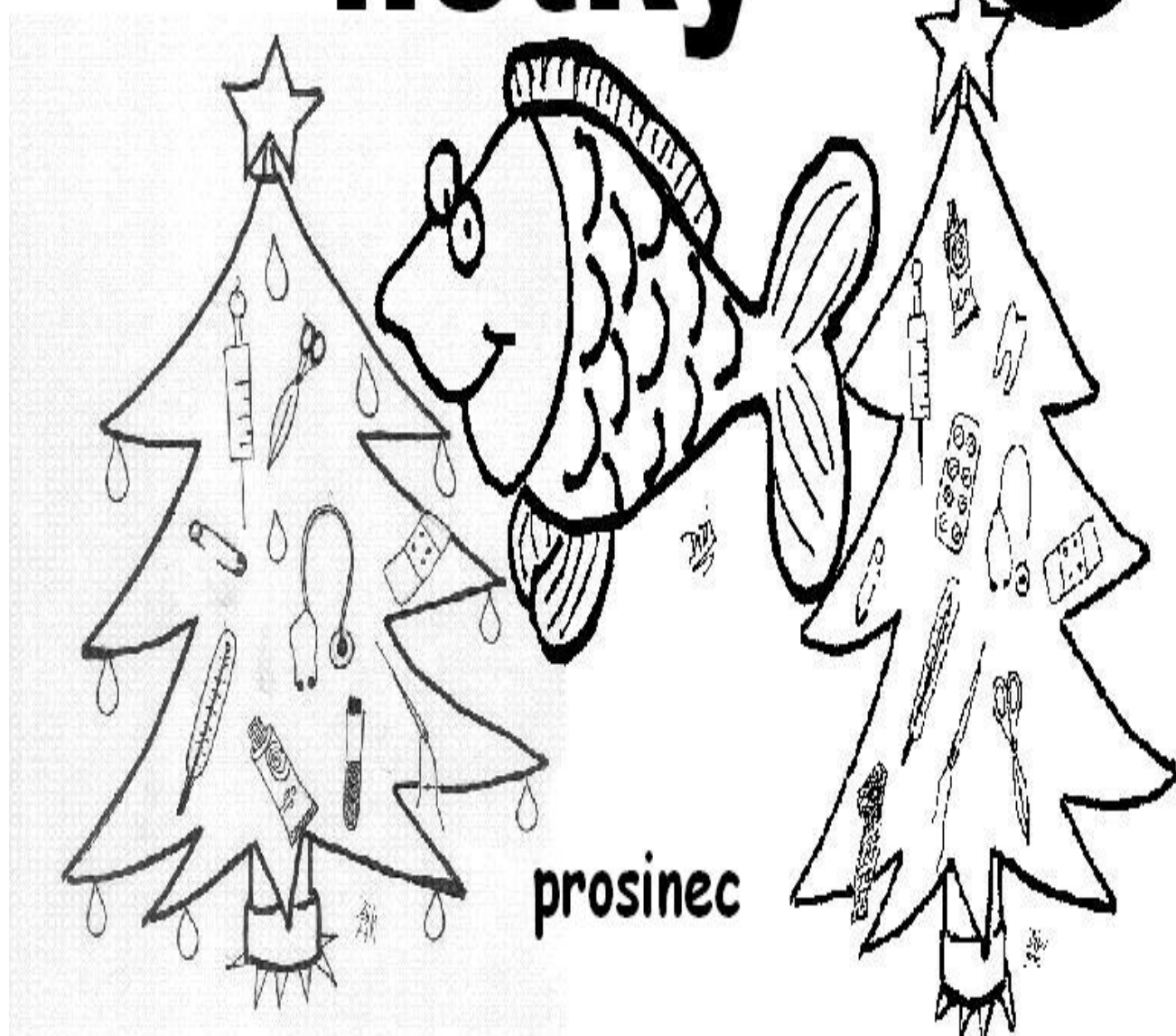
školní

časopis

Okvětní

lístky

1

prosinec

Slovo redakce

Vážený učitelský sbore, drazí studenti.

Dostává se Vám do rukou první číslo nově obnoveného školního časopisu pod názvem Okvětní lístky. Jako každé dítko ani to naše se nerodilo lehce. Proto bychom chtěli především poděkovat všem, kteří vydání prvního čísla umožnili. Všem, kteří nám přispěli radou, pomocí. Vážíme si ale i těch, kteří nám třeba jen vyjádřili podporu a přízeň. Neradi bychom na kohokoliv zapomněli, ale rádi bychom poděkovali v první řadě paní ředitelce PhDr. Márii Janákové a paní profesorce PhDr. Heleně Jirkovské.

Pokud jsme se zamýšleli nad termínem školní časopis, dospěli jsme k názoru, aby byl vskutku školním, rádi bychom do jeho tvorby zapojili co nejvíce tvůrčích duší navštěvujících výuku na našem vzdělávacím institutu. Proto bychom vás tímto rádi poprosili, abyste se nebáli a nosili nám vaše připomínky, návrhy, nápady a názory do redakce – kabinet A 405 či kontaktovali redaktory přímo (Martin Zelinka a Tomáš Zajíček – 3.BL).

Ráz prvního čísla jsme si dovolili vybrat my podle našich zájmů a také předpokladů, co by naše čtenáře mohlo zajímat. Protože je neoddiskutovatelnou skutečností, že úspěšnost tohoto časopisu neurčuje redakce, vedení školy, ale právě vy, naši čtenáři. Doufáme, že si zasloužíme vaši přízeň a přejeme příjemnou zábavu při čtení.

Vaše redakce

Aktuality

Účast naší školy na Schole Pragensis

V pátek 13.listopadu jsem se vydal do místa konání již 14-tého ročníku Scholy Pragensis. První, kam jsem v budově bývalého Paláce kultury zamířil, bylo samozřejmě místo prezentace naší školy.

Při příchodu mi padl do oka podivný přístroj, ve kterém se připravovaly k jídlu bramborové kostičky. Jak jsem se po dotazu, který byl směřován k zástupcům z nutričního oboru, dozvěděl, byl to v podstatě „friťák“, ve kterém se dotyčné brambory dělaly opravdu zdravě s minimálním množstvím oleje. Za zmínku stojí i figurína zavěšená na laně, které bylo napnuté k protějším sloupu do značné výšky, působila dojem skutečného záchranáře. Ti také dostali nejvíce prostoru, kde měli vystavené pomůcky, které používají při přípravě a přepravě zraněných. Poté jsem si všiml slečny u stolečku s laky na nehty, která tam prezentovala náš nově otevřený obor kosmetiček. Hned mi také došlo, že nikde nevidím masážní postel a žádnou půvabnou masérku, tak jsem se šel zeptat paní profesorky Marešové a bylo mi vysvětleno, že zde zatím, pro nedostatek zaučení, maséři prezentování nebudou. Brambory byly hotové, tak jsem je šel ochutnat, a opravdu, byly nemastné a k tomu i neslané. Právě když jsem dojídal, ozvala se z reproduktorů upoutávka na připravenou ukázkou záchranářů ve spolupráci se školou cestovního ruchu, která byla zaměřena na záchranné práce při zranění pasažérů na palubě letadla. Zde byl nasimulován pád zavazadel z přihrádky a následné zranění krční páteře a paniky v řadách cestujících. O panikařící cestující se postaral personál letadla a pak vyčkali příjezdu „chlapců“, kteří předvedli svůj um. Přilákalo to docela dost lidí a stálo to za to... Myslím, že tento rok se škola prezentovala dobře, a doufám, že k nám v září opět zavítá mnoho nových tváří, které dosud tápaly a nyní se rozhodly.

Martin

Chřipka

V současné době plní první stránky novin nové případy epidemie tzv. „mexické chřipky“ a bohužel už více než tři desítky obětí této nemoci v ČR. Rozhodli jsme se proto, na rozdíl od některých senzacechtivých novinářů, podívat na celou problematiku střízlivýma očima. Na následujících řádcích se pokusíme vysvětlit, co to vlastně chřipka je, čím je nebezpečná a také čím je nebezpečný virus pod zkratkou H1N1.

Co to je chřipka?

Přestože byla chřipka popsána již před 2400 lety Hippokratem, byla v historii často zaměňována za jiné nemoci. Chřipka je onemocnění virového původu, které způsobují viry z čeledi orthomyxoviridae. Uvnitř bílkovinného obalu (kapsidy) má virus chřipky uloženou genetickou informaci ve formě RNA (ribonukleové kyseliny). Chřipka má segmentovaný genom skládající se ze 7 (typ C) nebo 8 (typ A a B) segmentů ribonukleové kyseliny, a tedy jsou možné bodové mutace a změny sekvence aminokyselin (drifty) způsobující každoroční epidemie. Má tři typy: A, B a C. Pouze chřipka typu A má pandemický potenciál. Na povrchu viru chřipky typu A jsou dva antigeny usnadňující množení viru. Jedná se o hemaglutinin (H) a neuraminidázu (N). Vzhledem k tomu, že existuje více typů jednotlivých antigenů (14 typů hemaglutininů, 9 typů neuraminidáz), jsou možné jejich různé kombinace, které pak určují nebezpečnost onemocnění (nakažlivost, průběh). Replikace viru probíhá v řasinkovém epitelu dýchacích cest.

Čím je nebezpečná?

Hrozba pandemického šíření chřipky není ani tak v závažnosti onemocnění a úmrtnosti na něj, v porovnání s jinými nemocemi je relativně malá, ale v celospolečenském významu vzniku a šíření onemocnění, kdy je předpokládána velmi vysoká nemocnost a pracovní neschopnost s rychlým nástupem, což by mohlo ohrozit chod státu s ochromením jeho infrastruktury a dodávky některých nezbytných služeb. Současně bude tato situace klást vysoké nároky na poskytovanou zdravotní péči a po odeznění se bude významnou částí podílet na navýšení finančních prostředků, kterými bude muset být hrazena zvýšená spotřeba zdravotních služeb.

Chřipka typu A (H1N1)

První případy infekce byly podle dostupných informací potvrzeny (laboratorně) v USA 17. 4. 2009 u dvou kalifornských dětí. Pak došlo u hlášených případů k explozivnímu nárůstu zejména v případě hlášení z Mexika., proto bývá také tato chřipka označována jako „mexická“. Hospitalizace u této chřipky se týká cca. 10% osob a úmrtnost v počátcích výskytu byla 0,4%, na konci léta, kdy již měla pandemický charakter, je hlášena úmrtnost 0,29%. U většiny zemřelých došlo k souběhu chřipky s jinou např. chronickou chorobou, pro příklad v ČR do 9.12. zemřelo na tuto nemoc 34 osob, u 28 šlo o souběh s jinou nemocí...

Mezi symptomy patří teplota nad 39 stupňů, častý kašel, bolesti hlavy a svalů, rýma, zánět krku, slabost a únava. Přenos je kapátkový (z nosu a úst), ale i přímým dotykem. Inkubační doba onemocnění činí asi 1 až 8 dnů. V současné době je chřipka typu A H₁N₁ v Evropě dominantním (pandemickým) kmenem chřipky, dle hlavního hygienika ČR Michaela Víta se vyskytuje ve více než 90% případů diagnostikované chřipky.

Karel

Zdroje:

<http://pandemie.mzcr.cz/Categories/13-zakladni-informace-o-viru-pandemic-a-h1n1-2009.html>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Prasečí_chřipka_v_roce_2009

10 otázek pro...

paní ředitelku PhDr. Máriu Janákovou

1. Světlo světa spatřila ve městě Humenné na východním Slovensku
2. Vystudovala Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, obor Psychologie. Mezi oblíbené předměty během studijních let patřily všechny druhy psychologie. A mezi ty méně oblíbené patřily logika, kybernetika a statistika
3. V předchozím zaměstnání působila 7 let jako zdravotnice na oddělení chirurgie a oční kliniky v nemocnici Královské Vinohrady v Praze
4. U nás na škole je od roku 1982. Zprvu jako profesorka, později zástupkyně ředitele školy a od roku 2006, kdy byla zvolena, je ředitelkou školy. Jako profesorka vyučovala psychologii, odborné předměty a měla na starost praxi.
5. Má jednoho syna, kterému je 26 let. Po úspěšném vystudování na 1. Lékařské fakultě v Praze pracuje jako lékař.
6. Jako své koníčky uvedla četbu, vaření, poslech hudby, práci na zahradě a svá zvířátka :o)
7. Domácími mazlíčky jsou 3 kočičí dámy.
8. V televizi ráda sleduje dokumentární pořady a cestopisy.
9. Nejoblíbenější knihy jsou:
„Tančím tak rychle, jak dokážu“ od Barbary Gordonové
„Malý princ“ od Antoineta de Saint-Exupéryho
10. „Dětským snem“ bylo stát se doktorkou.

Paní ředitelce velice děkujeme za ochotu a poskytnutí odpovědí. Tomáš

Příště se můžete těšit na odpovědi pana profesora Mgr. Jaroslava Ryšavého

Paní ředitelky jsme se rovnou zeptali i na situaci kolem, mezi studenty tolik diskutovaných, „chřipkových prázdnin“.

Naše shrnutí toho, co nám paní ředitelka pověděla.

Na základě, v současné době, klesající průměrné absence, kdy z 25% předminulého týdne klesla přes 18% minulého týdne na 15% tohoto týdne, pravděpodobně chřipkové prázdniny nebudou. A žádný případ tzv. „mexické chřipky“ v našich řadách naštěstí zatím není znám. Pokud by přece jen měli nějaké ty dny volna navíc díky chřipce být, tak by se počítalo s napojením na Vánoční prázdniny.

Klub přátel Prahy informuje

Výstava – 24.11. 2009 – Křižovatky české státnosti

Vážení čtenáři, připravili jsme pro Vás reportáž z exkurze Klubu přátel Prahy.

Týden po výročí 17.11. jsme se vydali na výstavu pojednávající o milnicích moderní historie naší republiky.

Sraz byl určen na 15:40 na Florenci, odkud jsme se přeplněným autobusem vydali k cíli své cesty - na památný kopec Vítkov, spjatý zejména s husitskými válkami. Již při náročném výstupu na kopec pociťovala většina účastníků nedostatek kyslíku. Darwinismus opět zafungoval, slabší byli ponecháni svému osudu, po chvíli jsme padlé přestali počítat.

Zhruba po pěti minutách výšlapu jsme stáli u bývalého mauzolea Klementa Gottwalda.

Již u vstupu na nás dýchl zvláštní duch obklopující toto místo. Na komunistickou minulost této budovy nás upozornily již znaky na masivních vstupních dveřích: datum vzniku československé komunistické strany, dále srp a kladivo. Avšak doba vzniku této stavby se datuje ještě do doby první republiky, kdy se měla stát místem posledního odpočinku čs. legionářů, kteří měli velkou zásluhu na vzniku samostatného státu. Měl zde být také pochován první československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk. K těmto účelům však stavba nikdy nesloužila a v době předmnichovské nebyla ani dokončena.

Na dobudování si památník počkal až do 50. let 20. století, kdy zde komunistický režim vystavil mumifikované tělo prvního dělnického prezidenta – Klementa Gottwalda. A později zde měly spočinout také ostatky dalších prominentů KSČ.

Po roce 1989 sloužila budova především k přísahám českých vojáků a byly zde uloženy také ostatky nacisty popraveného protektorátního premiéra, generála Aloise Eliáše i jeho manželky.

Od roku 2007 do listopadu 2009 byl památník rekonstruován do své nynější podoby, kdy slouží jako upomínka důležitých událostí (křižovatek) 20. století českého a slovenského národa.

Po vstupu do stálé expozice jsme se rozdělili do menších skupinek, které se vydaly každá svým směrem. Naše kroky vedly nejprve do pravé části památníku, kde jsme po průchodu prvními dveřmi spatřili vystavený psací stůl T. G. Masaryka s příslušenstvím. Až na konci výstavy jsme se dozvěděli, že na místě, kde je dnes vystaven psací stůl, bylo do r. 1962 vystavováno mrtvé tělo Klementa Gottwalda.

Pokračovali jsme do další místnosti, ve které své uplatnění našla celá řada fotografií z prezidentské éry T.G.M. Zobrazují hlavu státu v běžných životních situacích, ale i při výkonu svého povolání.

Po zhlédnutí momentek z života prezidenta „Osvoboditele“ jsme přešli do „Sálu osvobození“, kde se upomínají oběti spojené s osvobozením ČSR na konci 2. světové války, zde se také nachází vstup do podzemní části památníku. Do prostor, kde bylo pečováno o mumifikované tělo K. Gottwalda. Mimo, na svou dobu sofistikovaných, přístrojů zaznamenávajících každou změnu teploty či vlhkosti vzduchu, nás zde upoutal i poměrně zatuchlý vzduch, který zde patrně přetrvával ještě z doby před r. 1962. Součástí podzemní expozice je též prezentace prací studentů středních a základních škol na téma komunismus v ČSR.

Po výstupu z podzemí jsme se přesunuli zpět do hlavního sálu, kde na nás již čekala stálá expozice: Křižovatky české a československé státnosti. V rozlehlé místnosti dokumentují význačné události naší historie nejružnější předměty. Od brka prezidenta Masaryka, kterým byl stvrzen vznik samostatného státu Čechů a Slováků, po uniformy pionýrů z komunistické éry. Součástí výstavy je též promítání dokumentů charakterizujících dobu, v níž byly

natočeny. Z těchto exponátů nás nejvíce zaujaly kroj selky z doby třetí říše, dále pak ponožky, které se našly u mrtvých těl parašutistů, kteří provedli atentát na R. Heydricha.

A co je ještě v památníku k vidění? Slavnostní sál sloužící ke koncertům s prezidentskou standartou z doby první republiky. Také tzv. Kolumbárium původně určené k uložení ostatků čs. legionářů z 1. světové války.

Shrnuto, podtrženo – pětiminutový výšlap do kopce nám byl na svém konci vynahrazen zajímavou výstavou, kterou by měl navštívit každý, kdo se chce poučit o historii ČR a ČSR ve 20. století. Brzy se tam vrátíme...

Karel a Martin

Pozvánka Klubu přátel Prahy

Košické zlato

Vážení studenti.

Dovolujeme si vás pozvat na unikátní výstavu v nové budově Národního muzea. Jde o soubor zlatých mincí, který se svým obsahem řadí mezi nejvýznamnější nálezy v rámci celé Evropy. Byl objeven 24. srpna 1935 v budově bývalé Spišské komory na dnešní Hlavní ulici 68 v Košicích na Slovensku. 13 kg zlata je složeno z téměř tří tisíc zlatých mincí, tři medailí a renesančního řetězu. Výjimečnost pokladu spočívá vedle bohatého zastoupení jednotlivých typů zlatých mincí i v širokém geografickém záběru. Nacházejí se tu mince z celé Evropy.

Generální ředitel Národního muzea Michal Lukeš dává nahlédnout pod pokličku příprav výstavy, kterou společně připravilo Národní muzeum a Slovenské národné muzeum: „*Jedná se o jednu z nejdražších výstav Národního muzea co se týká pojistné hodnoty, historická hodnota je pak penězi neměřitelná. Realizace výstavy vyžaduje přísná bezpečnostní opatření, přesto se návštěvníci mohou těšit na velmi zajímavý a moderní design výstavy.*“

KDE: nová budova Národního muzea (bývalá budova Federálního shromáždění)
Vinohradská 1, Praha 1

KDY: středa 16. 12. 2009 od 16:00 do 18:00

SRAZ: v 15:45 u sochy sv. Václava na Václavském náměstí

CENA: 30 Kč, nutný studijní průkaz

Pozvánka na ples

Dne 9. 1. 2010 se od 19:00 v Lucerně uskuteční maturitní ples naší školy. Přijďte se rozloučit s maturanty a přivítat studenty prvních ročníků. Všichni jste srdečně zváni.

Událost měsíce - Sametová revoluce

Minulý měsíc jsme si připomněli 20. výročí sametové revoluce. Tato událost započala pietní vzpomínkou na Jana Opletala zabitého v roce 1939 nacisty. Z 50ti let, které do roku 1989 uplynuly, byly svobodné pouze 3 roky, a to ještě necelé, protože osvobození od nacistické okupace ČSR bylo v květnu 1945 provedeno převážně vojsky Rudé armády, protože americké jednotky musely zůstat na dohodnuté demarkační linii, tím pádem jsme se ocitli ve sféře vlivu SSSR, což se stalo základem pro pozdější komunistický převrat, který byl dokonán 25. února roku 1948. Následovalo 41 let totalitní vlády jedné strany. 17. listopadu 1989 se studenti sešli na pražském Albertově. Pochod zamířil na Vyšehrad a odtud se studenti vydali směrem na Národní třídu. Tam na ně již čekaly pořádkové jednotky SNB (sboru národní bezpečnosti), které po provokacích agentů StB, kteří byli mezi studenty, použily k rozehnání demonstrantů hrubé síly. Po falešné zprávě o smrti studenta Martina Šmída, se začali masově scházet lidé požadující změnu. Následovaly události, které nenávratně demokratizovaly poměry v naší vlasti. 3. prosince byl Ladislavem Adamcem předložen návrh nové vlády, ve které bylo 15 ministrů z KSČ (Komunistické strany Československa), 1 ministr za lidovce, 1 za socialisty a 3 nestraníci. Tímto činem však dali komunisté najevo, že nepochopili situaci, ve které se země ocitla. Zkrátka se nechtěli vzdát koryt. Lid je už nechtěl a požadoval nové vedení. Proti této navrhované vládě okamžitě vystoupilo OF (Občanské fórum) v čele s Václavem Havlem. Pokud by se tato vláda dostala k moci, OF by vyhlásilo na 11. prosince další generální stávkou (první byla 27. listopadu, které se zúčastnilo 75% občanů. V odpoledních hodinách se na Václavském náměstí sešlo 250 tisíc lidí, později dokonce 300 tisíc). Přesto byla vláda jmenována prezidentem Gustávem Husákem.

4. prosincový den se po dlouhé době otevřely hranice pro občany ČSSR, kteří mohli od půlnoci svobodně cestovat (odhad hovoří o tom, že za víkend navštívilo Rakousko 250 000 občanů). Veřejnost svoji nespokojenost s novou vládou dlouho neskrývala, 4. prosince se konala další demonstrace. Na jejím konci zazněla hymna z úst Karla Gotta a Karla Kryla. Sám Kryl se vrátil do vlasti po 21 letech nucené emigrace (po srpnu 1968), tohoto dne také poprvé od 17. listopadu vystoupil s projevem prezident G. Husák.

Na nátlak veřejnosti 7. prosince podala nová vláda demisi. Na doporučení Adamce byl složením nového kabinetu, i přes výhrady OF, pověřen Marián Čalfa, u kterého OF předpokládalo, že bude ochoten přijmout jeho návrhy na složení nové vlády. Komunistické vedení současně zbavilo členství ve straně Miloše Jakeše (generálního tajemníka ÚV KSČ) a Miroslava Štěpána (šéfa pražské KSČ), který údajně stál za rozhodnutím o brutálním zákroku proti studentům. 8. prosince se OF definitivně rozhodlo nominovat V. Havla na post prezidenta. 10. prosince po 13. hodině byla jmenována první, ne zcela komunistická, vláda od února 1948. Ministerský slib složilo 10 členů KSČ, 7 nestraníků, 2 socialisté a 2 lidovci. Prezident Husák podal téhož dne ve Federálním shromáždění demisi. StB se začala připravovat na změnu režimu a začala likvidovat citlivé materiály. 11. prosince se začalo s odstraňováním „železné opony“ na hranicích s NSR a Rakouskem. S uvolněnými poměry se začali vracet i emigranti, například po 50 letech obuvník Tomáš Baťa nebo vydavatel exilového týdeníku Pavel Tigrid.

Na mimořádném sjezdu KSČ 21. prosince bylo rozhodnuto o rozpuštění lidových milic (ozbrojené dělnické bojové jednotky založené 21. února 1948). 22. prosince byla zrušena pohotovost armády. 28. prosince se Alexandr Dubček (hlavní osobnost Pražského jara 1968) stal předsedou Federálního shromáždění (dnešní parlament).

29. prosince 1989 ve Vladislavském sále Pražského hradu Václav Havel zvolen po 41 letech prvním nekomunistickým prezidentem Československa. Zajímavé je, že byl všemi komunistickými poslanci, pro které byl do nedávné doby nepřitelem, zvolen naprosto jednohlasně. Jeho zvolení ukončilo všechny stávky a demonstrace.

Martin

Osobnost měsíce - Václav Havel

Osobností prosincového měsíce jsem zvolil Václava Havla, bývalého disidenta, devátého a posledního československého a prvního českého prezidenta. Vůdčí osobnost Občanského fóra. Dramatika, esejistu a politika.

Narodil se v Praze 5. října 1936 v podnikatelské a intelektuální rodině. Bratr Ivan je vědcem. Dědeček založil mimo jiné pražskou Lucernu. Kvůli svému původu neměl možnost studovat školu podle své volby, proto nastoupil v roce 1951 do učení jako chemický laborant a střední školu studoval večerně. Odmaturoval v roce 1954 na gymnáziu ve Štěpánské ulici v Praze. Jako spisovatel debutoval v roce 1955 v časopise Květen. Publikování mu bylo zakázáno v roce 1969, tedy v době tuhé „normalizace“, do té doby zveřejňoval své texty v časopisech jako jsou Divadelní noviny, Host do domu, Literární noviny atd. Havel působil v 60. letech 20. století v Divadle Na zábradlí, kde jej proslavily hry jako Zahradní slavnost a Vyrozumění. 9. července 1964 se Václav Havel po osmileté známosti (znali se od 1953 z divadla, známost navázali po 3 letech) oženil s Olgou Šplíchalovou. Ta ale zemřela 27. ledna 1996 po těžké chorobě. Jeho druhou manželkou se 7. ledna 1997 stala Dagmar Veškrnová, bývalá herečka. Podle francouzského novináře nejhezčí první dáma na světě.

Během Pražského jara se Havel stal jednou z důležitých postav liberálního, nekomunistického křídla podporovatelů reformy. Upozornil na sebe již v předvečer Pražského jara, když v červnu 1967 na IV. sjezdu československých spisovatelů pronesl kritický projev odsuzující dobové cenzurní praktiky, po kterém byl na příkaz Ústředního výboru Komunistické strany Československa (ÚV KSČ) spolu s Ivanem Klímou, Pavlem Kohoutem a Ludvíkem Vaculíkem vyškrtnut z kandidátky vedení Svazu československých spisovatelů.

Po násilném potlačení reformy vojenskou invazí států Varšavské smlouvy mu bylo zakázáno publikovat. Stal se tedy jedním z prominentních disidentů, kritiků tehdejšího normalizačního režimu. Vystupoval na obranu politických vězňů a stal se spoluzakladatelem a jedním z prvních mluvčích občanské iniciativy za dodržování lidských práv Charta 77. To upevnilo jeho mezinárodní prestiž, ale také mu vyneslo celkem asi pět let věznění. V této době vedle dalších divadelních her také napsal vlivné eseje, například Moc bezmocných.

Po vypuknutí Sametové revoluce v listopadu 1989 se Havel stal jedním ze spoluzakladatelů protikomunistického hnutí „Občanské fórum“ a jako jeho kandidát byl 29. prosince 1989 zvolen prezidentem Československa. Podporoval směřování země k parlamentní demokracii a do politických struktur západní civilizace. V roce 1992 se mu však nepodařilo zabránit rozpadu československého státu, v jehož čele stál od 29. prosince 1989 do 20. července 1992.

Od 2. února 1993 do 2. února 2003 byl dvě funkční období prezidentem České republiky, kterou dovedl do Severoatlantické obranné aliance (NATO) a na práh přijetí do Evropské unie.

Jako spisovatel se Havel světově proslavil svými dramaty v duchu absurdního divadla, v nichž se mimo jiné zabývá tématy moci, byrokracie a jazyka, a také svým esejistickým dílem. V esejích a dopisech z vězení se vedle politických analýz zabývá filozofickými otázkami svobody, moci, morálky či transcendence. Václav Havel se věnoval také experimentální poezii; sbírka Antikódy obsahuje básně psané především v 60. letech.

Po odchodu z úřadu se Havel stále vyjadřuje k politice, podporuje Stranu zelených. Po dlouhé přestávce napsal další divadelní hru Odcházení (premiéra 2008), inspirovanou vlastními zkušenostmi z politiky. Po vzoru amerických prezidentů založil Knihovnu Václava Havla, která pro veřejnost i badatele shromažďuje materiály vztahující se k Havlově tvorbě a politickému působení.

Václavu Havlovi byl za zásluhy o stát propůjčen Řád T.G. Masaryka a Řád bílého lva, což jsou dvě nejvyšší ocenění v ČR.

Martin

Přečetli jsme za Vás

Viktor Dyk

Viktor Dyk (31. prosince 1877 Pšovka u Mělníka – 14. května 1931 Lopud) byl významný český básník, prozaik, dramatik, publicista a nacionalistický politik, jeden z představitelů tzv. generace anarchistických buřičů. Byl orientován pravicově a nacionalisticky. Patřil mezi nejvýraznější prvorepublikové odpůrce tzv. hradní politiky, a především jejich tvůrců T. G. Masaryka a Edvarda Beneše. Příležitostně psal do časopisu Vlajka. V roce 1928 se po sedmadvacetileté známosti oženil se spisovatelkou a novinářkou Zdenkou Háskovou. Byl i senátorem v Národním shromáždění. Zemřel na srdeční mrtvici při koupání v Jaderském moři v blízkosti jugoslávského ostrova Lopud. V této souvislosti je často připomínána jeho báseň *Soumrak moře* ze sbírky *Devátá vlna*. Pohřben je na pražských Olšanských hřbitovech

Dílo:

Poezie-Devátá vlna (melancholie, předtucha smrti)

Próza- Krysař

Můj přítel Čehona

Krysař

Jedná se o román, který vypráví středověkou legendu o lásce. Děj se odehrává v německém městě Hammeln. Do města přijde Krysař, kterého vede poslání zbavit město od krys pomocí své píšťaly. Kniha začíná rozhovorem Krysaře s Agnes, dívkou, které říká, že nemá jméno, a co hůř, je krysař. Poté se vydává za koňšely a nabízí jim své služby za finanční obnos, který dostane, až odvede krysy z města. V průběhu své práce se ale zamiluje do Agnes, která jeho city opětuje, ale má snoubence Kristiána, který o ni nechce přijít. Po noci strávené u Agnes není Krysař schopen pořádně provádět svoji práci, přesto svou povinnost splní. Poté mu vzlykající Agnes sdělí, že je s Kristiánem těhotná, ale jeho dítě nechce. Její matka se nechce smířit s tím, že Agnes Kristiána odmítá, protože ten je zároveň dědicem značného finančního obnosu. Agnes to však neunes, vyběhne ven z domu a běží k vrcholu hory Koppel, na okraj velké propasti, do které následně i skočí. Krysař se poté v hostinci setká s pomocníkem samotného ďábla, který mu nabízí věčný život, to ale Krysař razantně odmítá a chce odejít z města. Láska k Agnes je ale silnější. Proto si jde pro svoji odměnu, ale té se nedočká díky Kristiánovi. To ho rozčílí a začne hrát na svoji píšťalu tak silně, že ji slyší i lidé a vydají se za jejími tóny. Krysař je všechny vede k téže hoře, ze které skočila Agnes a o které mu povídala historky, že je to vstup do Sedmihradské země. Každý, kdo s ním šel, tak skončil jako Agnes, kromě nemluvněte, na které jeho matka při odchodu za Krysařem zapoměla, a blázna Seppa Jörgena, kterému všechno dojde až další den, kvůli tomu je centrem posměchu celého města. Proto neodešel se všemi. Sepp Jorgen se vydá do vesnice, jako rybář bydlí mimo ni, a zjistí, že v ní nikdo není, hledá a v tom uslyší pláč dítěte. Jde za pláčem a dítě nalézá, bere ho do náruče a v tom mu dojde jak krásně zněl tón píšťaly a vydává se stejným směrem. Dojde na horu Koppel, kde si uvědomí, že dítě pláče kvůli hladu a proto se vydává hledat ženu, která byla dala najíst dítěti. KONEC

Autor v knížce používá přímou řeč, vyskytují se zastaralé výrazy, protože se příběh odehrává v 17. století. Z knížky lze vyvodit, že za své činy si neseme odpovědnost pouze my sami a ne někdo jiný, zde je právě jako příklad použito nemluvně a blázen. Knížka se mi velice dobře četla a pro nenáročného čtenáře je vhodná ke zpříjemnění (jak pro koho) například cesty metrem do školy nebo chvílek před spaním.

Martin

Ze seminárních prací studentů....

Slohová práce 3. ročníku „fejeton - volné téma“

Stojíte každý den před zrcadlem a nevíte, co na sebe? Nevíte, co si máte obléct, aby nebyly vidět vaše něžné špičky? Doufáte, že máte zrcadlo ze zrcadlového zámku, které vás rozšiřuje? Nebojte se, nejste v tom sami. A kdo za to může? Vy ne.

Obezita je celosvětový problém, ale proč se za obezitu považuje i nadváha, to je věc společnosti. V dnešní době mají (údajně) všichni za to, že co je samá kost a kůže je v módě. Údajně píší v závorkách proto, protože tomu sama nevěřím.

Také nechápu, proč se na titulní stránky časopisů a do novin fotografují ty štíhlé, až vychrtlé, načančané žirafky s dlouhýma nohama, které jen zdaleka připomínají realitu. A jaká je vlastně ta realita? Realita jsme my, milé dámy. Ženské krev a mlíko, prdelaté, prsaté, menšího vzrůstu, s krátkýma nohama. Jednoduše řečeno „je za co chytit“. Jistě, nemělo by se to přehánět. Děvčata, co mají 160 centimetrů do výšky i do šířky, by se sebou měly začít něco dělat. O pánech to platí také a ještě dvakrát tolik. Já jsem též dívka kypřejších tvarů a to jsem měla ještě o 20 kilogramů víc. Proto jsem ve 13ti letech jela na odtučňovací kúru do lázní v Jeseníkách. Byla jsem tam celých 6 neděl. Nikdy jsem si nedělala hlavu z toho, že jsem prostorově výraznější a věřte mi, že v lázních i s 20ti kilogramy navíc, než teď mám, jsem byla jako modelka. Člověku to dodá ještě větší sebevědomí a to už jen proto, že ví, že v tom není sám a někteří jsou na tom ještě hůř.

Nezáleží na tom, jaké číslo se nám ukáže na váze nebo jakou velikost kalhot si kupujeme, a to už jen proto, že ve váze mohou být slabé baterie a každý výrobce má jiné číslování. Nejdůležitější je, podle mého názoru, osobní kouzlo, které většině nebo aspoň mnoha ženám bohužel chybí. Ono kouzlo, zdravé sebevědomí, osobitý šarm a půvab zakryje více kileček navíc, než volná halenka.

Každá z nás, prostě a jednoduše, musí umět prodat to, co má na krámě. A co si budeme povídat, milé dámy, máme opravdu hodně co prodávat. Jsme krásné takové, jaké jsme.

Monika Ježková, 3.BL

Ouha....

Jak jste si jistě všimli, zbytek této stránky je téměř nevyužit. Skutečně to není chyba tisku. Od příštího čísla tu může být Váš příspěvek!!!! Rádi poskytneme prostor talentovaným autorům, a proto nám noste vaše příspěvky. Nejlepší si zde budete moci přečíst.

ABeCeDa

. . .nejpopulárnějších hudebních stylů

Blues

Elektronická hudba
Hip Hop
Jazz
Metal
Pop
Punk
R&B
Reggae
Rock
Ska

„B“ jako BLUES

Blues je hudební styl, který vznikl v afro-americké otrocké komunitě v 19. století v USA. Blues je světská hudba, vycházející z náboženských gospelů a spirituálů a je velmi výrazně ovlivněno africkou hudbou původních národů. Na rozdíl od spirituálů byl v původním blues kladen hlavní důraz na sólový zpěv. Sólový hlas byl později doprovázen hudebním nástrojem, velmi často kytarou.

Slovo blues v angličtině vyjadřuje depresivní, smutný stav, což charakterizuje i většinu bluesových skladeb. Občas se však objevují i skladby s veselým, žertovným či sexuálním obsahem.

Blues dalo přímý základ jazzu, rock'n'rollu a rocku a dalším stylům západoevropské populární hudby a ovlivnilo i mnoho skladatelů vážné hudby.

Později bluesové kořeny a příslušnost k této „kolébce“ často zmiňovaly i kapely zastupující jiné směry a to třeba i výrazně tvrdší Led Zeppelin.

Představitel

Asi nejznámější představitel blues je dodnes Ray Charles - nevidomý, vždy usměvavý a v neposlední řadě geniální klavírista a zpěvák, který blues obrovsky proslavil. Ale já si vybral jako bluesmana s velkým B Roberta Johnsona, muže, který prý podepsal smlouvu se samotným ďáblem. Byl to americký hudebník a kytarista narozený roku 1911 kousek od „Elvisova“ Memphisu. Sám byl asi nejvýznamnějším pilířem počátků blues, objevil nové způsoby, jak z nástroje vyloudit požadovaný zvuk, nařikající až kvílivý, například hraním na kytaru uraženým hrdlem od láhve a byl vzorem mnoha mladých a později i úspěšných bluesmanů. Ve většině svých písních nařikal, že ho stále pronásleduje ďábel, aby dodržel jejich smlouvu, čímž nahrával legendě, která se vyprávěla, že „když za bezměsíčné noci počká mladý, začínající bluesman na opuštěné křižovatce, přijde sám pán pekel a naladí mu kytaru, díky čemuž získá úspěch, slávu a obdiv, ale ztratí duši.“ Všem bylo jasné, že toto byla bezpochyby Johnsonova cesta ke slávě, v čemž je utvrdilo i to, že Robert zemřel za záhadných okolností ve svých 27 letech. ...a možná i proto se říkalo a říká, že blues, později rock'n'roll, vždy trochu „smrděl peklem.“

Příští měsíc se můžete těšit na písmenko „E“, kde se nám ukrývá elektronická hudba a její představitelé.

Tomáš

Trocha poezie na závěr...

Doufám

Jsem cigaretou v popelníku,
Jsem slzou, když nebe pláče,
Jsem jehlou v jehelníku,
Jsem hlava v davu kráče.
Jsem litr v nitru moře,
Jsem na poušti zrnkem,
Jsem na pohřbu hoře,
Jsem v kavárně hrnkem.
Jsem dechem ve vichřici,
Jsem v ementálu díra,
Jsem levým po pravici
a svatým, co opustila víra.
Jsem kamínkem ve skalách,
Jsem stéblem na louce,
Jsem tónem v operách,
Jsem krokem u tance.
Jsem v lese kapkou rosy,
Jsem domem v plánku města,
Jsem klasem, jež sedlák kosí,
Jsem na turistické mapě cesta.
Byl jsem, jsem a doufám, že budu...

Tomáš

Hvězdy

Ležím na louce, na nebe koukám,
Ležím na zádech, píseň si broukám.
Koukám na hvězdy a ony pláčou,
Zoufalé ze smutku do hlubin skáčou.
Chtěl bych jim pomoci, nevím jak,
Vylézt k nim, být z papíru drak.
Vytáhnout ze spáru jejich žalu,
Snést je dolu z nebeského valu.
Nenechat je ve tmě zahynout,
Z výšin dolu schody překlenout.
Schovat je navždy náručí svým,
Chránit je v tomto světě zlém.
Vzít je dolu všechny po jedné,
Snad neupustím do tmy bezedné.
Osušit slzičky, do srdce uložit,
Rozdat jim duši a pro ně žít...

Tomáš

První číslo pro vás připravili:

Velký šéf – *Tomáš Zajíček*

Menší šéf – *Martin Zelinka*

Pohůnek – *Karel Dinda*

Mistryně grafiky – *Diana Fabiánová*

Najdete nás i na Facebooku – skupina Okvětní lístky